

Un gegant industrial vingut a menys

Des de fa tres anys, Canals viu un malson. Tot i que la resolució judicial de la suspensió de pagaments que afecta Ferrys està si cau no cau, el nerviosisme omple l'ambient d'aquest poble. En són molts els afectats directes per aquesta crisi: gairebé mil acomiadats.

No queden tan lluny els dies en què l'avinguda de Vicent Ferri de Canals era plena a vessar de gent que es manifestava en defensa dels llocs de treball que perillaven per la crisi declarada a l'empresa de confecció Ferrys. La suspensió de pagaments que va presentar aquesta empresa i que va ser admesa a tràmit el dia 19 de gener de 1995 feia presagiar que Canals (la Costera) havia de viure uns anys de dificultat laboral i econòmica, com així ha passat. A

hores d'ara, aquesta suspensió de pagaments continua vigent, a l'espera que el jutjat número 3 de Xàtiva resolga l'alçament. L'espera, tanmateix, no serà llarga. És tan sols qüestió de setmanes. Possiblement, aquest mes de març. Segons José Luis Pons, cap de recursos humans de Ferrys, només falta que aquest jutjat aclaresca les darreres impugnacions presentades al conveni de creditors perquè la suspensió pugui ser alçada definitivament.

Els sindicats no coincideixen en

aquesta apreciació. Segons l'ex-representant d'UGT al comitè d'empresa de Ferrys, Manuel Mompó, el retard és degut a motius que no afavoreixen en cap cas els treballadors que encara resten en la fàbrica. "Potser, s'espera un nou expedient de regulació d'ocupació que deixi només els treballadors justos i necessaris perquè un futur accionista hi pugui invertir amb comoditat. En aquest cas, seria alçada."

Des que aquesta crisi va sorprendre a tothom, els ciutadans cana-

lencs han hagut de veure que dels 1.130 treballadors que componien l'empresa abans d'haver estat admesa a tràmit la suspensió de pagaments, solament continuen pertanyent a la nòmina de Ferrys uns cinc-cents, més o menys. Aquesta sagnia coincideix amb la quantitat de llocs de treball que els gestors actuals pretenien reduir en fer-se amb el poder de l'empresa. Això no obstant, és més curiós que des de 1990 la reducció de llocs de treball a l'empresa ha estat constant fins arribar al punt de no contractar cap treballador més. Aquesta davallada pren importància perquè Ferrys ha estat l'autèntic motor industrial de Canals i, en gran part, de la Costera en les tres darreres dècades. "Entre un 70% i un 80% de la població de Canals vivia de Ferrys. Tothom hi tenia un familiar", afirma Manuel Mompó, ex-representant d'UGT al comitè d'empresa.

Quasi mil acomiadaments. Així, els gairebé mil llocs de treball perduts entre les tres empreses del grup Ferrys (Fremoposa, Benifaió Textil i Ferrys) han afectat una gran part de les famílies de Canals i a d'altres pobles de la Costera i de la Canal de Navarrès. A més a més, aquesta crisi coincideix amb la dràstica reducció de treballadors de l'altra gran empresa de Canals, Rodrigo Sancho, dedicada a la pelletteria. Tot plegat sembla una crisi de magnituds dramàtiques que ha trasbalsat la vida de la capital industrial de la Costera.

Ferrys havia estat la indústria puntera d'aquesta comarca. La gent de Canals considerava l'empresa, durant les tres darreres dècades, com una assegurança de vida. Amparo Esparza, representant d'UGT-la Costera, apunta que amb una nòmina de Ferrys es podia anar amb tota seguretat a les entitats bancàries a demanar tot tipus de préstecs i hipoteques per comprar pisos i qualsevol altra cosa. A hores d'ara, aquesta apreciació ja no és vàlida. "Ara, cap banc ni caixa d'estalvis es refia de Ferrys". Carmina Peiró, membre d'UGT al comitè d'empresa de Ferrys, assegura que tot ha canviat: fa vuit anys que no es contracta cap treballador. "Hi

A la tercera va la vençuda

El refrany popular versa, si fa no fa, així: l'avi crea el negoci, el fill l'engrandeix i els néts, el llancen a perdre. El que és el mateix: una empresa familiar, en mans de la tercera generació, té els dies comptats. A Canals, en els tres darrers anys s'ha demostrat que aquesta dita té la seua part de veritat. El cas de Ferrys és paradigmàtic: Salvador Ferri creà aquest negoci en l'any 1927. A poc a poc, mentre els fills del fundador s'iniciaven en la gestió empresarial, el talleret inicial prenia cos i esdevenia una empresa amb una magnitud considerable. La mort de Salvador Ferri, tanmateix, va deixar escapçada aquesta empresa.

Davant d'aquesta circumstància, Vicent Ferri, conegut popularment a Canals com Don Vicent, va entrar a ser l'home fort de Ferrys. L'empresa multiplicava el creixement alhora que conservava el tracte paternalista i familiar que la seua estructura primigènica li conferia. Semblava que la vida diària de Ferrys era plàcida. La desgràcia, però, es tornà a rabejar amb els Ferri. Don Vicent moria en accident de circulació durant els anys seixanta.

Els gestors posteriors van aguantar l'empresa de les sotragades constants que el sector tèxtil patia. Ferrys s'havia consolidat com una marca de roba inte-

rior de cert prestigi. No obstant això, els problemes van començar a aflorar. L'entrada del grup Devanlay va precipitar els esdeveniments.

El ritme de vida dels set fills i de la vídua de Don Vicent va ser un dels elements que desestabilitzaren Ferrys. Segons Jesús Soriano, responsable de CCOO, "la vídua -en referència a la muller de Vicent Ferri- anava cada mes a la fàbrica a recollir un sou establert que s'acostava als deu milions". A aquest fet cal afegir les desavinences familiars que enfrontaven els set fills i la mare, la qual cosa va provocar diferències al si d'un consell d'administració eminentment familiar fins l'entrada de Devanlay.

A hores d'ara, els membres de la família Ferri o bé no viuen a Canals o bé han establert altres empreses de confecció paral·leles a la producció de Ferrys. Fet i fet, els malentesos familiars i les exagerades despeses econòmiques han esdevingut una de les causes, entre d'altres, que han abocat Ferrys a la darrera crisi. Així, la màxima popular s'ha acomplert: la tercera generació ha desmantellat el negociet pròsper. Un cas semblant al de l'empresa pellettera familiar Rodrigo Sancho, l'altre gran focus industrial de Canals, també en crisi. S. G.

Jaime Ferri. Darrer gestor de la família Ferri a l'empresa.

ha un cert nerviosisme acumulat entre la població de Canals i, més concretament, entre els actuals treballadors. Et pregunten quan serà el proper expedient de regulació de llocs de treball".

L'absentisme laboral ha estat nota predominant durant la suspensió de pagaments. Les depressions han abundat entre els treballadors i fins i tot han arribat a multiplicar-se durant els tres expedients reguladors que s'han donat al llarg dels tres anys anteriors (setembre de

1995, gener de 1996 i juny de 1997).

En la tramitació dels tres expedients s'han arribat a donar situacions curioses. Molts treballadors van preferir abandonar l'empresa, vinguda a menys. Així, aconsellaven, amb aquestes baixes, traure una quantitat considerable de diners que els compensava més que haver de treballar amb una incertesa constant per la vida diària de l'empresa.

El compromís de Zaplana.

Manuel Mompó, ex-representant d'UGT al comitè d'empresa de Ferrys, amb Carmina Peiró, actual membre d'aquest sindicat al comitè. Els sindicats recelen de les intencions dels nous accionistes de l'empresa.

RAFA GIL

A Canals, durant un acte de la campanya electoral de les eleccions autonòmiques de 1995, el candidat popular, Eduardo Zaplana, prometé que si aconseguia arribar a la Generalitat, l'afer Ferrys es resoldria ràpidament. Zaplana es va mullar més que no semblava en un primer

moment. Amb tot, però, el candidat popular va guanyar els comicis autonòmics i, a Canals, l'alcaldia queia en mans del Partit Popular. A partir d'aquesta promesa, Zaplana, mitjançant l'Institut Valencià de Finances, ha intentat contemporitzar la crisi, tot assegurant als

sindicats que a canvi de no crear cap mena d'aldarull, la Generalitat afavoriria, mitjançant línies de finançament de les caixes d'estalvis, un bons acomiadaments als treballadors afectats pels expedients.

L'actuació d'Eduardo Zaplana no es circumscriu només als ajuts dedicats al finançament dels acomiadaments. El president de la Generalitat també ha clavat cullerada en la crisi que afecta el consell d'administració per tal que els seus membres arriben a un consens. Les baralles constants entre la família Ferri i el grup Devanlay provocaren el desgovern que desembocà en una paralització quasi total de la producció de Ferrys.

A hores d'ara, segons José Luis Pons, en l'accionariat no es troben presents ni la família Ferri ni el grup francès Devanlay. Ara bé, el cap de personal de Ferrys tampoc no ha confirmat a EL TEMPS quina es l'actual composició de l'accionariat. En tot cas, desmenteix que la titularitat de les accions corresponga a la Generalitat Valenciana, com en aquest cas han assegurat fonts del comitè d'empresa. Siga com siga, d'ací un mes se sabrà la composició de l'accionariat i el possible nou inversor, el qual sembla que s'ha reunit amb responsables de la Generalitat per tal de conèixer la seua proposta d'inversió.

Fet i fet, aquesta solució contrasta, de ben segur, amb l'economia submergida que ha aflorat en els tres darrers anys a Canals. L'alt nombre de desocupats provocats per les crisis de Ferrys i Rodrigo Sancho ha abocat aquesta gent al treball domèstic. D'altra banda, les indemnitzacions, a més dels subsidis de desocupació, han permès viure un estat irreal de benestar. Ben lluny de la realitat, els números ens indiquen que més de set-centes persones han estat acomiadades de Ferrys i que l'economia submergida predomina gràcies al beneplàcit de les autoritats. Com afirma Manuel Mompó, encara falten uns anys per veure l'abast real de la crisi. Ara toca esperar.

Salvador Giménez

fundació
BANCAIXA

**Del 9 al 15
de març**

AGENDA

9 Dilluns Conferència

Cicle: La empresa y la reforma laboral.
"Nueva regulación de los contratos formativos".
Ignacio Albiol Montesinos.
 Catedràtic de Dret del Treball. Universitat de València.
Sala Sorolla a les 19:30 hores.

10 Dimarts Mediambientals

Cicle: Arquitectura, Urbanismo y Medio Ambiente.
"Reinterpretar el paisaje com a base d'intervenció".
Martirid Figueras.
Sala Sorolla a les 19:30 hores.

12 Dijous

Dijous Culturals
"Picasso ceramista".
Trinidad Sanchez-Pacheco.
Sala Sorolla a les 19:30 hores.

Taula Redona
Cicle: Solidaridad y Respuestas Sociales.
Commemoració del "Dia de la Dona".
Sala d'Actes. Centre Valencià del Voluntariat a les 19:30 hores.
Carrer Fuencaliente, 1. València.

Sala d'Exposicions
"Picasso, el dialogo con la cerámica".
Fins al 5 d'abril.

CENTRE CULTURAL
 Plaza de Tetuán, 23. Tel. 387 66 64. València